

Getuigenissen van Kraakwachten, Regio Amsterdam

In dit document vindt u een reeks getuigenissen van kraakwachten. Het document omvat een kleine illustratie van de brede problematiek die samenhangt met antikraak wonen.

Een deel van deze persoonlijke verhalen is geanonimiseerd om de privacy van de betrokkenen te waarborgen. Bij een aantal antikraakbureaus is het niet toegestaan om zonder voorafgaande toestemming met de pers te praten. Daarnaast zijn veel kraakwachten bang om hun woonruimte te verliezen als zij openlijk kritiek uiten.

Naar onze mening zijn deze getuigenissen representatief voor de misstanden die plaatsvinden in de sfeer van antikraak. Misstanden met betrekking tot de huisvrede, gebruikersvergoedingen en opzegtermijnen, komen met grote regelmaat aan de orde. Daarnaast is uit de getuigenissen duidelijk op te maken dat deze bewoners enerzijds te maken hebben met verregaande leefregels, en anderzijds met het ontbreken van woonrechten. Zoals blijkt uit de verhalen van deze bewoners werkt dit allerhande excessen en machtsmisbruik in de hand.

1. Anoniem, Bewoner Ad Hoc Beheer B.V., Amsterdam
2. Anoniem, Bewoonster Stichting Bewaakt en Bewoond, Amsterdam
3. Frank, Bewoner Ad Hoc Beheer B.V., Amsterdam
4. Fabian, Bewoner Zwerfkei Bewaring B.V., Amsterdam
5. Anoniem, Bewoners Camelot Beheer B.V., Regio Amsterdam

1. Anoniem, Bewoner Ad Hoc Beheer B.V., Amsterdam.

Ik woon al een jaar of 4 antikraak via Ad Hoc. Eerst in Enschede, daarna in Amsterdam. Dit heeft mij altijd veel gedoe opgeleverd, maar daar heb ik mij altijd maar in geschikt omdat ik wist waarvoor ik getekend had, en dan ook van mening was dat ongemak een onderdeel is van antikraak wonen. Het laatste half jaar echter ben ik totaal kierewiet geworden van Ad Hoc, zo schofterig voel ik mij behandeld.

Ik kreeg op een gegeven moment een pand toegewezen aan de Overtoom, wat fantastisch was en waar ik heel prettig geleefd heb. Op een dag kreeg ik het slechte nieuws dat de eigenaar mij eruit wilde hebben (wat kan gebeuren), en of ik dat niet onmiddellijk kon doen, i.p.v. binnen twee weken. Ik heb toen gezegd dat ik dat best wilde, als ik weer zo'n mooi pandje weer kon krijgen (ik dacht: 'Voor wat hoort wat'). Toen kreeg ik een pand toegewezen op het Muntplein. Gaaf, zou je denken. Maar het pand bleek een grote stoffige, stinkende, lekkende teringbende (eerst tekenen, dan pas bezichtigen), zonder douche, warm water of verwarming. Ik dacht: ik maak er maar het beste van, douche en verwarming komen wel (zoals beloofd) en ben gaan klussen.

De douche kwam wel, maar is alleen in de verpakking neer gepleurd. Het pand was "te vies", en ze wilden hem niet installeren. Ik kan hier een heel lang verhaal van maken, over instortende muren, regen in het pand (geen lekkages, *regen!*) met loshangende bedrading, riolen die uitkomen in kamers, verhuizen van de eerste verdieping naar de derde, naar de tweede en weer terug, maar waar het me eigenlijk om gaat: Ik woon er sinds mei, het is nu bijna december, en ik heb nog steeds geen verwarming, douche, warm water!

Ik heb over alles, maar dan ook alles, wel een miljoen keer gebeld, en ergens eind oktober kwam er eens iemand kijken. Die stelde vast dat ik inderdaad geen warm water, douche, verwarming, of gasaansluiting had, maakte een paar foto's en was verbaasd dat ik hier leefde. "Onbewoonbaar" volgens hem. Nooit meer iets van gehoord, behalve dat na lang aandringen Ad Hoc zijn verhaal heel anders had geïnterpreteerd. Steeds werd me wat beloofd, dat ik een verwarming, warm water en een douche zou krijgen, maar tot op de dag van vandaag staat er alleen een klein miezerig elektrakacheltje, dat ergens half november is neergezet (ook een maand achteraan moeten bellen: 'doe me dan tenminste een elektra kachel, ik bevries hier!'). Je begrijpt dat ik naarmate het kouder werd, op een gegeven moment onder drie dekens met m'n kleren aan lag te "slapen", om vervolgens op te staan en elders te gaan douchen.

Ik ben zo kwaad, en ben het zo zat, dat ik nu maar noodgedwongen ben ingetrokken bij m'n vriendin. Alle gebreken aan het pand en de smerigheid ervan: OK. Maar ook al heb ik weinig rechten – warm water, verwarming, gas en een douche horen daar toch wel bij?

Ik ben maar steeds vriendelijk gebleven op alle kutsmoezen van Ad Hoc, omdat ik anders helemaal geen huis meer zou hebben, maar wil nu eigenlijk mijn geld terug van het afgelopen half jaar. Ik heb er een hard hoofd in, aangezien die lui volgens mij zo gewiekst zijn dat het nooit gaat lukken, maar ik ben echt woedend! Echt, ik ben een nette jongen en nogal pacifistisch van aard, maar zodra ik daadwerkelijk van Ad Hoc af ben en m'n huur niet terug weet te krijgen, gaan er een paar ruiten sneuvelen bij enkele Ad Hoc kantoren. Zo ver wil ik het niet laten komen, dus nogmaals: weten jullie tot wie ik me kan wenden, en wat ik moet doen om een half jaar 'vergoeding' terug te kunnen eisen? Sorry voor het ellenlange verhaal. Er zit een hoop frustratie achter.

2. Anoniem, Bewoonster Stichting Bewaakt en Bewoond, Amsterdam.

Doordat ik een nieuwe baan kreeg in het midden van het land, ben ik met enige spoed vanuit het oosten verhuisd naar een zogenaamd antikraakpand bij Amsterdam. Liever had ik een woning gehuurd. Maar het aanbod in en rond Amsterdam is niet zo erg groot.

Het werd me allemaal mooi voorgespiegeld, maar ongeveer een maand nadat ik al mijn spulletjes had verhuisd begon de ellende. Zowel de eigenaar van het pand, als medewerkers van het antikraakbureau Bewaakt en Bewoond (B&B) kwamen zomaar mijn huis en slaapkamer in stappen, onaangekondigd. Nadat ik een slot om mijn voordeur had gedaan, werd gedreigd dat ze me eruit zouden zetten. Want een ander slot plaatsen is verboden. Maar ja, waar moet je dan nog heen. Familie en vrienden wonen in het oosten van het land en niet in de randstad. Ik heb niet zo 1, 2, 3 een andere woning tot mijn beschikking dus waar moet ik met mijn spullen heen als ze me op straat zetten? Dus ik heb het nieuwe slot er maar weer afgehaald.

Hoewel beloofd was dat in de winter de verwarmingsketel aan zou gaan, is dat niet gebeurd. Dus is het hele pand ijskoud (met al 3 weken nachtvorst). We delen een douche met een boiler met 5 personen, dus als het warme water op is dan sta je onder de koude douche. Nu weet je als je antikraak woont je weinig te wensen hebt, dat hebben we ook niet. We betalen netjes 185 Euro per persoon, dat geld (maal 5 = bijna 1000 Euro) gaat geheel naar het B&B, dat daar niets voor hoeft te doen, de eigenaar van het pand betaalt in ruil voor kraakbescherming van zijn pand slechts het water en de elektra (gas hebben we niet).

We mogen geen huisdieren, we mogen niet zwanger worden, we mogen geen mensen laten logeren, we mogen niet meer dan 2 dagen van huis zijn (anders is het pand onvoldoende bewaakt) en zo kan ik nog wel een aantal bepalingen uit het contract opnoemen. Het bureau behandelt je als een klein kind en dreigt regelmatig je uit te zetten. Vanavond kwam het weer zover. Hoewel ik niet thuis was moest ik de deur open doen, want er stonden zondagavond 3 nieuwe bewoners. Totaal onaangekondigd, op zondagavond, of je even open wilt doen. Je weet niet eens wie het zijn. Ook al zeg je dat je er niet bent, dan toch moet je de deur “aufmachen und schnell”. Dus nu zal het wel tot een schriftelijke opzegging komen. Deze week nog.

Ik begrijp dat mevrouw Van der Burg van de VVD antikraakbureaus een goede oplossing vindt. Ik zou haar graag de smsjes laten lezen die ik vanavond heb ontvangen van B&B. Het is pure dreiging en intimidatie dat dit soort bureaus bezigt. Zij hebben de macht en als je iets doet wat ze niet zint, dreigen ze met uitzetting. Krakkers hebben meer rechten.

Ik heb mijn 'huur' altijd netjes en op tijd betaald, ik houd het pand schoon. Eén cliché is zeker: Macht corrupteert. Maar hoe brengen we dat aan het verstand van politici die denken dat antikraakbureaus nette organisaties zijn?

Kraken verbieden – op zich ben ik niet tegen – maar geen wetten of regels voor antikraakbureaus is nog veel slechter. De markt reguleert zichzelf niet, als het gaat om zorg en als het gaat om wonen. Zolang er nog steeds woningnood is moeten mensen op zoek naar minder goede alternatieven, zonder wettelijk kader. Ik noem het naïef en volledig buiten de werkelijkheid om te denken dat antikraakbureaus het beste met bewoners voor hebben. Ze zijn er om geld te verdienen – niets meer en niets minder.

Ik weet zeker dat als we alle mensen die antikraak wonen verzamelen en ze er eerlijk naar vragen – zonder dat ze met uitzetting worden bedreigd – er 70% tot 80% negatieve reacties komen.

Mensen zeggen: 'Nou, dan ga je toch ergens anders wonen?'. Maar waar dan? Of ze zeggen: 'Je hebt toch een grote ruimte?' Ja, maar er kan wel zomaar iemand bij je binnenstappen, 24 uur per dag, zonder aankondiging. Heb je enig recht op bescherming? Nee, maar 'daar kies je toch zelf voor?'. Maar is dat wel zo'n 'bewuste' keuze?

3. Frank, Bewoner Ad Hoc Beheer B.V., Amsterdam.

Ik heb langer dan 5 jaar voor Ad Hoc gewoond, in 7 verschillende panden. Hieronder eerst een paar algemene punten met betrekking tot het wonen onder Ad Hoc. Daarna enkele gebeurtenissen die ik onder Ad Hoc mee heb gemaakt die volgens mij illustratief zijn voor antikraak zoals het nu bestaat.

In de tijd dat ik via Ad Hoc woonde heb ik de kosten van het antikraak wonen sterk zien stijgen. Ik kan me dan ook boos maken om het beeld – dat nog vaak in de media wordt gepresenteerd – dat antikraak wonen 'voor niks' zou zijn. De 'gebruikersvergoedingen' zijn door de jaren heen fors omhoog gegaan. Tevens zijn hier andere extra kosten bij gekomen. Te denken valt aan een nieuw ingevoerde 'doorschuifvergoeding' van 25 euro, bij het aangeboden krijgen van een nieuw pand. Tevens worden bewoners sinds vorig jaar verplicht een 'brandpreventiepakket' aan te schaffen voor 85 euro. Ook gas, water en elektra zijn altijd voor rekening van de bewoner, in enkele gevallen voor de eigenaar, maar nooit voor rekening van het antikraakbureau. De kosten voor antikraak wonen zijn daarmee geen 'fractie' meer van de kosten van volwaardige huur, zoals soms beweerd wordt.

De pandcontroles die Ad Hoc uitvoert heb ik ervaren als willekeurig en zonder enig respect voor mijn privacy. Er zijn 'controleurs' die hun best doen beleefd te zijn. De meeste controleurs vinden het echter de normaalste zaak van de wereld om zonder ook maar aan te bellen of te kloppen je woonruimte binnen te komen.

Ad Hoc verleent de 'service' van het laten 'doorschuiven' van mensen naar een nieuw te bewonen pand wanneer een pand verlaten dient te worden. Dit lijkt op zich een sympathiek iets, echter bij dit doorschuiven krijg je als bewoner zeer sterk het idee dat het aan het humeur van degene achter de telefoon of aan jouw 'populariteit' als bewoner ligt, of je kans maakt op vervangende woonruimte of niet. Er schijnt een 'doorschuiflijst' te zijn, maar deze werkt via regels die alleen Ad Hoc kent. Een vriend die ook via Ad Hoc woonde is letterlijk een keer 'vergeten' en stond als gevolg daarvan op straat. Voor mij als bewoner is er een absoluut, totaal gebrek aan transparantie wat dit betreft, wat zorgt voor veel onnodig lijkende stress en een sterk gevoel van machteloosheid.

Hieronder enkele voorbeelden van individuele situaties zoals ik deze mee heb gemaakt onder Ad Hoc.

Bij het betrekken van een appartement in Amsterdam West werd mij door Ad Hoc gemeld dat ik het parket, dat op dat moment in de woning lag, 'er even uit moest halen' wanneer ik het pand weer zou verlaten. Het was me duidelijk dat het weigeren hiervan, zou betekenen dat ik ook mijn recht op eventuele vervangende woonruimte zou verliezen. Bij het verlaten van het pand, 3 maanden later, heb ik dus 80m² parket verwijderd en afgevoerd, zonder hier van de kant van Ad Hoc ook maar iets voor terug te zien. Simpelweg gedwongen onbetaalde arbeid.

Op een vrijdagavond kwamen enkele medebewoners en ik er achter, dat de voordeur van het fabriekspand in Amsterdam Oost, waar wij op dat moment woonden, open stond en niet meer te

sluiten was. De deur was beschadigd door bouwvakkers, dusdanig dat wij deze niet meer konden repareren. Het gevolg was dat iedereen die dat zou willen naar binnen zou kunnen komen lopen. Aangezien dit uiteraard direct inbraakgevaar met zich mee bracht hebben wij, nadat bleek dat we het probleem zelf niet konden verhelpen, het alarmnummer van Ad Hoc gebeld. Het hele weekend hebben we geprobeerd in contact te komen met Ad Hoc, maar zonder enig resultaat. Pas na het weekend werd contact met ons opgenomen en werd het probleem verholpen.

Bij het betrekken van een appartement in Amsterdam Noord bleek dat het in buitengewoon smerige toestand was achtergelaten door de vorige Ad Hoc bewoner. Vooral de keuken, waar een kolonie muizen zichzelf letterlijk aan het opeten was, was om bang van te worden. De vorige bewoner was uit de woning gezet vanwege overlast, en dus was bekend dat de woning waarschijnlijk niet al te schoon zou zijn. Ad Hoc had echter nagelaten de staat van het appartement te controleren alvorens een bewoner te plaatsen. Mijn vraag of Ad Hoc het appartement zou willen laten schoonmaken werd afgedaan met het argument dat 'dat te veel kost'. Ook op mijn voorstel aan Ad Hoc om hen dan tenminste de benodigde schoonmaakmiddelen te laten vergoeden werd niet ingegaan. Het enige wat Ad Hoc volgens de telefoniste zou kunnen doen was de vorige bewoner een boete in rekening brengen – reden om mijn klacht dan maar te laten vallen.

Exact 1 jaar na het verlaten van een pand in Amsterdam Zuid werd ik gebeld door Ad Hoc met het verzoek of ik 'even het tapijt uit de woning wilde verwijderen'. Ik woonde inmiddels dus al een jaar elders. De betreffende woning was zojuist verlaten door een andere Ad Hoc bewoner, en moest klaarblijkelijk opgeleverd worden door Ad Hoc. Afgezien van de absurde suggestie dat ik een jaar na dato, al lang ergens anders wonend, nog het tapijt uit een voormalige woning zou moeten gaan halen, was dit tegen de destijds gemaakte afspraak dat ik dit kon laten liggen voor de bewoner na mij. Pas na een lange discussie, waar werd geprobeerd mij onder druk te zetten om de klus toch uit te voeren, hield men het voor gezien.

4. Fabian, Bewoner Zwerkei B.V., Amsterdam.

De moeilijkste ervaringen met een antikraakbureau heb ik gehad toen ik in een groot kantoorpand woonde. Dat begon er al mee dat we met twee personen op een grote verdieping woonden. Dat vonden we allebij een beetje overdreven, en dus hebben we gevraagd of we extra huisgenoten mochten hebben. De Zwerkei gaf aan dat dit niet kon wegens brandvoorschriften. Dat leek mij een beetje vreemd, aangezien het pand wel als kantoor mocht worden gebruikt voor honderden mensen. Wanneer dit een kraakpand zou zijn geweest hadden hier dus wel honderd mensen onderdak kunnen vinden. Daar komt nog bij dat zowel mijn huisgenote als ik zelf regelmatig op vakantie gaan, soms voor enkele maanden. Ik heb de eerste keer dat ik weg wilde netjes gevraagd of dit een probleem was. Dat bleek zo te zijn. Ik mocht nooit langer dan een maand weg van huis zijn. Omdat het natuurlijk gaat om het voorkomen van leegstand heb ik toen gevraagd of iemand anders tijdelijk in mijn huis mocht komen wonen. Dat mocht alleen als het familie was.

Verder had het pand een grote lege 'balzaal' met een mooie gladde vloer boven. Ik heb daar een tijd tangolessen georganiseerd, gratis uiteraard, maar dit bleek ook niet te mogen. Terwijl het in principe om een onderdeel van mijn eigen huis ging, en ik bovendien geen commerciële activiteiten organiseerde.

Een ander probleem waar ik echt mee heb gezeten is dat de 'controleur' van het antikraakbureau soms onverwacht ons huis binnen kwam zetten. Er zaten binnen in het pand in eerste instantie geen sloten, dus kon iedereen zo bij elkaar naar binnen lopen. Dat deed niemand, iedereen klopte netjes aan, maar de controleur ging ook gewoon naar binnen als niemand

reageerde op kloppen (bijvoorbeeld om 9 uur 's ochtends), en kwam dan gewoon onze ruimte binnenlopen, terwijl ik daar naakt met mijn vriendin lag, bij wijze van spreken.

Ik ben uiteindelijk dat gebouw uitgeschopt omdat ik mijn verjaardag vierde. Nu moet ik wel eerlijk zijn, dat was nogal een lang en luidruchtig feest, en daar hebben mensen ook last van gehad, maar als ik gewoon een huurwoning had gehad was dat nooit een legitieme reden geweest om uit je huis te worden gezet. De regels van antikraakbureau zeggen echter dat iedereen die in je huis is aan hen doorgegeven moet worden, en feestjes absoluut verboden zijn. Ik mocht dus niet alleen geen feesten organiseren, maar ik mocht ook geen logees over hebben.

Verder hebben we na een inbraak sloten op onze deur gezet, maar die moesten we weer weghalen vanwege brandvoorschriften, met als gevolg dat er nog een keer ingebroken werd. Ik snap wel dat de brandvoorschriften belangrijk zijn, maar er werd ook niet actief naar een andere oplossing gezocht voor het inbraakprobleem.

5. Anoniem, Bewoners Camelot Beheer B.V., Regio Amsterdam.

Ik heb half juli 2009 samen met een vriend een pand van Camelot Beheer in gebruik genomen, en ik heb een aantal hele slechte ervaringen met deze organisatie. Ik denk dat jullie de meeste klachten al wel een keer gehoord hebben. Ik was het meest boos en verbaasd over punt 4, 6 en 7 in het onderstaande verhaal. Wij woonden in een laag flatgebouw waar meerdere antikraakbewoners gevestigd waren. Begin november 2009 moest iedereen het pand uit in verband met een renovatie.

1) PLAATSINGSKOSTEN: Na het intakegesprek konden we meteen de sleutel krijgen en moesten we ook meteen betalen. De borg bedroeg 350 Euro per persoon, maar daarnaast moesten we ook allebei 27,50 administratiekosten, 72,50 plaatsingskosten en 60 Euro voor een brandpreventiepakket betalen. Ik heb geen idee wat dat laatste normaal kost, maar ik heb wel het idee dat ze er meer voor vragen dan dat het waard is. Het vreemde was ook dat we er allebei eentje moesten aanschaffen, waardoor we in 1 kleine woning 4 rookmelders, 2 blusdekens en 2 brandblussers hadden hangen. 1 Pakket was voldoende geweest.

2) WEINIG KENNIS: Ze wisten zelf niet eens hoe het pand er van binnen uitzag, we kregen de sleutel en het adres: Zoek het verder zelf maar uit. Uit enthousiasme dat ik voor het eerst op mezelf ging wonen heb ik gewoon getekend en vertrouwd ik er op dat het wel goed zou zijn.

3) HUUR: We betaalden beiden 155 Euro exclusief gas, water en licht. De burens betaalden bijna hetzelfde bedrag als wij twee samen, terwijl zij daar als normale huurders zaten.

4) LEKKAGE: Op een donderdagochtend wilde ik de deur uit gaan en ik keek nog eventjes in de keuken. Op dat moment begon het spontaan uit het hele plafond te lekken. Op meerdere plaatsen, het leek net een tropische regenbui. Toen heb ik de stroom snel uitgeschakeld, want het kwam ook in de magnetron en de koelkast motor terecht, en ik ben snel naar de bovenburen gerend. Daar werd helaas niet opengedaan, want de huurder was er daar al uit. Toen Camelot gebeld en ze zouden direct iemand sturen. Een uur later was er nog niemand en toen weer gebeld... : "Ja, wacht nog heel even, ze kunnen er elk moment zijn." Maar weer twee uur later was er nog niemand. Gelukkig was het lekken wel een stuk minder geworden, maar ik wilde natuurlijk dat er alsnog iemand langskwam voordat het weer zou gebeuren. Camelot weer gebeld (ik moest toen echt de deur uit en mijn huisgenoot kwam bijna thuis): "O.K. we gaan nog een keer bellen, als je huisgenoot thuis wil blijven, er komt echt vandaag nog iemand langs." Die dag is er niemand meer gekomen.

De volgende ochtend belde ik weer dat er helemaal niemand was langsgekomen en dat ze vandaag echt iemand moesten sturen. De reactie: “Het lekken is toch opgehouden?”. Ja inderdaad, maar het kan elk moment weer gebeuren natuurlijk! “OK we doen ons best.” Ik had die dag geen tijd om er nog achteraan te gaan en mijn huisgenoot ook niet, ik was ook niet thuis. Die dag weer niemand langsgekomen.

In het weekend is het kantoor van Camelot gesloten en kun je niet bellen, behalve op een noodnummer, maar aangezien het lekken was opgehouden besloot ik maar even te wachten.

Toen ik zondagochtend thuis kwam begon het weer keihard uit het plafond te regenen. Daarop heb ik het noodnummer gebeld, want het lekte ondertussen ook bij de meterkast. De eerste reactie was heel erg sloom: “Misschien moet je naar boven lopen om bij de burens aan te kloppen en dan kun je vragen wat er aan de hand is”. Toen ben ik echt heel boos geworden en drong het eindelijk door. Een uur later stond er een loodgieter, iemand van service en ondersteuning van de politie om de deur van de woning boven ons te forceren, en twee politieagenten, want die moeten er wettelijk gezien bij zijn. Later die middag was de lekkage opgelost.

Uiteindelijk deed de koelkast en de magnetron het gelukkig nog, maar we hebben wel al ons eten weg moeten gooien en onze kookplaat was kapot. Toen ik Camelot hierover belde heb ik geen enkel excuus gehoord en er is ook niet aangeboden om dit terug te betalen. Het enige wat ze zeiden was dat we onze verzekering maar moesten contacteren.

5) GEEN DUIDELIJKHEID: Ze konden geen duidelijkheid geven over wanneer we uit het pand moesten, terwijl dit natuurlijk al ruim van te voren bekend is, ze zouden het pand namelijk gaan renoveren. Het antwoord wat ik daarop kreeg is: “Dan moeten we zeker voor honderden panden gaan bijhouden wanneer alles gesloopt wordt of gerenoveerd? Weet je hoeveel werk dat is?”. Volgens mij is het een kleine moeite, ik neem aan dat Camelot van de opdrachtgever wanneer het pand gerenoveerd wordt en dan hoeven ze daar alleen maar een kleine notitie van te maken.

6) ASBEST: Op een ochtend was er een man bezig om in de woning naast de onze asbest weg te halen. Toen heeft hij voor ons ook even gecontroleerd of er asbest onder de vloer zat. In de keuken en bij de kachel bleek asbest te zitten, en hij zei dat we daar de vloer en de kachel dus ook niet weg moesten halen. Er stond namelijk in ons contract dat we het pand bij verlating helemaal leeg moesten achterlaten, vloeren en de kachel er ook uit. Toen ik Camelot belde met de mededeling dat er op een aantal plekken asbest lag, kreeg ik als antwoord: “Ja, het staat in het contract, je moet het weghalen. En ja, zo erg is het niet joh, komt wel goed.” Uiteindelijk heb ik het niet weggehaald en de man die het op het laatst kwam controleren vond het gelukkig goed. Maar ik vind het schandalig, want waarschijnlijk was dit in bijna alle woningen in het pand hetzelfde en er woonden nog een heel aantal mensen in het gebouw via Camelot.

7) BORG: Na oplevering heb ik te horen gekregen dat ik mijn borg van 350 euro in zijn geheel terug krijg, maar dat dit tussen de 6 en de 8 weken zou duren. Een periode waar ik sowieso al mijn twijfels bij heb, want het moet veel sneller kunnen, maar volgens mij doen ze het om rente te vangen. Toen ik vroeg waarom het zo lang duurde kreeg ik een of ander lulverhaal dat als ze het direct overmaakten dat je dan ook nog je vorige maandhuur kon terug storeren. Dit is ondertussen bijna 10 weken geleden.

Toen de 8 weken om waren heb ik gebeld, ik werd van Amsterdam doorverbonden naar Den Bosch, want daar zouden ze het wel weten. Toen kreeg ik een vrouw aan de lijn en haar antwoord was: “Ja, nou, dan moet je gewoon even afwachten.” Ik zei dat ik wou dat ze het meteen voor me uitzocht, toen zei ze dat ik even een momentje moest hebben. Drie minuten later was ze terug: “Mevrouw,

bedankt voor het wachten.” Ik zei dat ik een man was en vervolgens zei ze daar niks meer over, had ook het gevoel dat ze het expres deed. “Ik weet er niks over, ik zal je doorverbinden met Amsterdam.” Dus ik zeg dat ik daar net al mee in gesprek was en dat zij me juist doorverbonden met Den Bosch, maar zonder te luisteren had ze me al doorverbonden. Toen kreeg ik een andere vrouw aan de lijn die zei dat ze het dezelfde dag (maandag 28 december) of de donderdag erop (de 31e) gingen overmaken en dat ik het zo snel mogelijk op mijn rekening zou hebben.

De maandag erop had ik nog steeds niks dus ben ik weer gaan bellen, het enige wat ze doen is verantwoordelijkheid afschuiven op anderen en je maar doorverbinden, maar uiteindelijk krijg je geen duidelijk antwoord. Ik heb nu mijn borg dus nog steeds niet terug en ik baal ervan dat ik er steeds achter aan moet.

8) GEEN HEKKEN: Bij de mededeling dat we het pand moesten verlaten werd ons verteld dat er hekken geplaatst zouden worden om het afval achter te zetten. Maar die hekken zijn er uiteindelijk nooit gekomen en iedereen gooide alle troep dus maar op straat. Als er politie was langsgesproken dan hadden we een boete gehad.